

Simona Paulínyová

MOŽNO

MOŽNO

Simona Paulínyová

„Svojmu šťastiu treba ísť
v ústrety.“

Pre Ivanu ❤️

ÚVOD

Porozprávam vám príbeh o jednej mladej žene menom Emily. Je introvert a „snílek“. Zaujíma sa o duchovno a mágiu. V minulosti zažila pár sklamaní, a tak na lásku veľmi neverila. Napriek všetkému bola presvedčená, že niekde má svoju spriaznenú dušu.

Má metalový štýl obliekania, a tak si drží svojím spôsobom odstup od ľudí. Po matke zdedila peknú tvár, takže vždy priťahuje opačné pohlavie, o ktoré však väčšinou nemá záujem. Asi aj preto nosí chlapčenský strih vlasov. Je slobodná, žije v Česku, v meste Liberec.

Liberec je historické mesto s novorenesančnou radnicou a zámkom a počtom obyvateľov stotritisíc.

Emily sa narodila na Slovensku, v Trenčíne, v meste, ktoré je tiež zaujímavé svojou históriou a hlavne zachovalým hradom. Možno táto podobnosť miest bola jedným z dôvodov, prečo si Emily vybrala pre život práve Liberec. Keď doštudovala strednú školu, rozhodla sa odísť zo Slovenska do Čiech. Mala pocit, že to, čo hľadá, nájde „vonku“.

V Liberci si našla podnájom, celkom útulný a zariadený bytík s rozlohou tridsaťdva metrov štvorcových. Pre Emily nádherný ideál. Nikdy si nepotrpela na veľkosti, má rada minimalizmus. Pracovných skúseností veľa nemala. Chcela však vyskúšať pracovať s ľuďmi, aby trochu prekonala aj svoju utiahnutosť.

Keď sa raz prechádzala po Liberci a spoznávala nové miesta, natrafila na predajňu potravín s názvom Albrecht. Práve hľadali predavačku.

Emily trochu zaváhala, ale nakoniec sa rozhodla. Vošla dnu a bola prekvapená širokým sortimentom predajne. Na Slovensku sieť predajní Albrecht nie je.

Emily sa po predajni prešla a keď zbadala zamestnankyňu, zdvorilo sa jej spýtala: „Dobrý deň, všimla som si leták na dverách, vraj hľadáte zamestnankyňu na pozíciu predavačky.“

„Presne tak, mali by ste záujem?“

Emily odpovedala: „Áno, kde môžem nechať životopis?“

„Počkajte chvíľu, zavolám manažérku predajne,“ ochotne odvetila zamestnankyňa.

Kým Emily čakala, prezerala si sortiment predajne. Potešilo ju, že tam mali celkom dobrú ponuku zdravej výživy.

O niekoľko minút sa ukázala manažérka predajne. Keď ju Emily uvidela, priam onemela... Štíhla, krásna a sympatická mladá žena s výrazným mejkapom a dlhými havraními vlasmi. Metalové oblečenie. Na nose i na perách pírsing. Čo však Emily najviac upútalo, bol pentagram vytetovaný na ľavej ruke, presne na tom istom mieste ako ho mala aj Emily. Bolo to ako pozeráť sa do zrkadla.

Manažérka predajne sa jej predstavila ako Karin.

„Vy by ste chceli u nás pracovať?“

„Áno, chcela, na pozícii predavačky,“ odvetila Emily.

„V poriadku, poďte za mnou do kancelárie.“

Emily nasledovala Karin do kancelárie, no myslím si, že by ju nasledovala aj na koniec sveta. Bola to láska na prvý pohľad.

Karin usadila Emily naproti sebe. „Tak mi povedzte niečo o sebe.“

Emily bola z Karin veľmi nervózna. Povedala jej všetko od okamihu, keď doštudovala, nezabudla ani na zopár brigád, ktorými si čo-to zarobila.

Napokon jej Karin s úsmevom oznámila: „V poriadku, mala by som voľné miesto na pozícii zeleninára.“

Emily veľmi nechcela pracovať pri zelenine, zelenina je pre ňu španielska dedina, a teda ju ani nekonzumuje. Ale lákala ju možnosť novej skúsenosti, a tak súhlasila.

Nakoniec sa dohodli, že v priebehu týždňa podpíšu zmluvu a Emily môže nastúpiť. Podali si ruky a Emily s nadšením odišla z predajne.

Cez týždeň jej Karin zavolala, ako sľúbila, že má na stole nachystanú zmluvu. Emily sa „nahodila“ a vybrala sa do Albrechta.

Podpis zmluvy prebehol bez problémov. Karin jej niektoré body vysvetlila a Emily ju podpísala. Na druhý deň mohla nastúpiť do novej, osudovej práce.